

Dernæst takker jeg Ministeren for, at han har meddelt os, at han selv i den forløbne Tid har haft sin oprindelige Plan under fornyet Overvejelse. Den højtærede Minister oplyste, at der behøves 300 Kv.-Alen mere end tidligere anslaaet, men det spiller jo ingen Rolle. Lidt værre lyder det, naar vi ere oppe paa 1,400,000 Kr. i Stedet for som før 900,000 Kr., men jeg gør dog opmærksom paa, at selv den store Sum, som saaledes nævnes, ikke er større end den, som skal gives fra Statens Side for at erhverve Ejendommen ved Gammel Mønt, og hele den Fordel, vi saa have i 15—25 Aar ved at have en vis Lejeindtægt under vanskelige Forhold, tror jeg ikke fortjener at komme i Betragtning overfor de Ulemper, der ere ved at rykke derind, i Modsætning til det Gode, der er ved at blive ved Frederiksholms Kanal.

Med Hensyn til Bekostningen ved Driften af Indleveringsstationen tror jeg, at den maa være omtrent den samme, enten Indleveringsstationen bliver paa Købmagergade eller ved Frederiksholms Kanal, men det kan jo prøves nærmere i Udvalget.

Jeg takker for Modtagelsen af mine Bemærkninger og beder Udvalget, naar Sagen kommer til Behandling, søge Forhandling med den højtærede Minister ogsaa om Muligheden af den Løsning, jeg har foreslaaet.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Maa jeg blot oplyse overfor den Bemærkning, der nu faldt, at det i den samme Adresse fra den københavnske Forretningsverden til mig som Motiv til, at man ikke ønsker at gaa til Frederiksholms Kanal, men at blive i Midten af Byen, hedder: „I første Række gælder det om, at saa mange Telegrammer som muligt indleveres paa Hovedstationen for at indskrænke den tidsspildende Omtelgrafering fra Indleveringsstederne, og hvis Centralstationen bliver flyttet bort fra Byens Midte, medens et Indleveringskontor træder i Stedet, vil Omtelgraferingen og det dermed forbundne Tidstab i høj Grad blive forøget. Det er ganske vist et stort Gode, at man kan telefonere Telegrammer til Statstelegrafan, men det fyldestgør ikke Kravene til Telegrafens Brug i den udenlandske Handel, som føres i Codespøg med rigtige Tal og Brøker. Her er Indleveringen af skrevet Telegram nødvendig“. Endnu vil jeg kun til Sammenligning mellem de 2 Planers Bekostelighed anføre, at medens Telegrafstationen, indrettet i den

Bygning, jeg foreslaar, vil koste 1,450,000 Kr. + 250,000 Kr., altsaa 1,700,000 Kr., vil den efter Overslaget med Hensyn til Frederiksholms Kanal komme paa over 2½ Mill., og saa har man ikke den Udvidelsesmulighed som ved Gammel Mønt eller den Lejeindtægt, som der tilbydes.

Brandes: Jeg anser just ikke den højtærede Minister for at have nogen udpræget Evne til at bedømme Chancer; thi saa vilde han have set, at da Forslaget i Fjor blev modtaget med et ganske bestemt Afslag, vilde der ikke være nogen som helst Chance for dets Gennemførelse ved at fremsætte det igen. Den højtærede Minister mener, at jeg har opfordret ham til at træffe Underhaandsforhandlinger. Det undrer mig, at den højtærede Minister er saa bange for Underhaandsforhandlinger — Udentingsforhandlinger kalder man dem ogsaa. Jeg har opfattet den højtærede Regering saadan, at den i høj Grad er baseret paa Forhandlinger med et ganske bestemt Parti her i Salen, og at den, hvis den ikke opnaaede Resultater heraf, var meget slet stillet. Jeg har bestandig hørt fra frikonservativ Side, at dette Partis Politik var at være et med den nuværende Regering forhandlende Parti. Men man kan dog ikke forhandle saaledes, at det kun er den ene Side, der forhandler, jeg antager derfor ogsaa, at det høje Ministerium forhandler. Vi maatte være mere naive, end vi behøve at gøre os til, som Politikere, for ikke at vide, at der stadig har været drevet Forhandlinger udenfor Tingets Afgørelser og udenfor Debatterne mellem det Ministerium, af hvilket den højtærede Trafikminister er Medlem, og det frikonservative Parti her i Salen. Det skulde undre mig, om Ordføreren for det frikonservative Parti vilde nægte denne simple Kendsgerning. Men i dette Tilfælde har jeg ikke en Gang tænkt paa saa indgaaende politiske Forhandlinger, men paa, at naar man havde en Sag, man vilde gennemføre — og det en ganske ypperlig Sag —, vilde det ikke være urimeligt at undersøge Chancerne for den ved Forhandling f. Eks. med Ordførerne for de forskellige Partier. Særlig naar det er en Sag af denne Art, hvor det gælder Køb af en privat Bygning, burde man, inden man fremførte Sagen paa ny, sikre sig, at Modtagelsen blev anderledes end i forrige Samling, hvor den syntes mig at tyde paa et ganske bestemt Afslag. Ja, den højtærede Minister mener ikke at have behøvet dette, og det er jo altid et Spørgsmaal,